

КОЛЕДНО ДРЪВЦЕ

Срѣдъ гората расло нашироко,
чакъ небето стигнало високо.
По Игнажденъ, като ангелъ чисто
клонитѣ му цѣфнали сребристо,
клонитѣ му цѣфнали богато,
само бисеръ, само златно злато.

Затова надъ него е изгряла
чудната звезда лъчисто бяла,
затова сега сама самичка,
кацнала е на дръвчето птичка,
кацнала е и набожно пѣе,
сѣкашъ малка люлчица люлѣе...
Тази пѣсень на свѣта обажда:
Млади Бога тази нощъ се ражда...

И. Стубелъ